

DRIENOVSKÝ OBČASNÍK

Číslo 6 | Ročník 9 | 17. 12. 2008 | Cena 3,- Sk

www.drienov.sk

Pán starosta, na slovíčko

Koničky

Materská škola

Zo Základnej školy v Drienove

Futbal

Šach

CHRISTMAS IN U.S.A

USA je rozsiahla krajina a to nie len rozlohou (9393000km²), počtom obyvateľov, no tiež jeho zložením. Stretávajú sa tu snád' všetky národnosti sveta a práve Vianoce sú časom, kedy ľudia do svojich príbytkov prinášajú znova a znova tie krásne zvyky a tradície.

Je nutné podotknúť, že tento krásny kresťanský sviatok pri štedrovečernom stole traduje v domácnostiach len menej ako 1/2 národa. Zvyšok obyvateľstva, keďže je iného náboženského vyznania, slávi tento sviatok v inom čase, alebo význam tohto sviatku nepoznajú. Napríklad u židov, ktorí tvoria ako vieme pomerne vysoké percentuálne zastúpenie v krajine, sa sviatok Vianoc nepraktizuje. Pri večernej prechádzke ulicami si môžete povšimnúť neosvetlené domy, ktoré "vyčnievajú" z radu vianočnej atmosféry a každý "domáci obyvateľ" vie, že tento dom je obývaný nie kresťanskou rodinou.

December je v tejto krajine obzvlášť atraktívnou príležitosťou na

veľkolepé výzdoby ulíc, bohatých vilových štvrtí, kde vianočná dekorácia je veľkou senzáciou.

Konajú sa rôzne tradičné kultúrne podujatia a dobrým zvykom je každoročné tzv. "Christmas party" usporadúvané v pracovnom kolektíve. Je to večierok sponzorovaný vedením spoločnosti, kde sa v slávnostnej atmosfére stretávajú kolegovia a "obdarúvajú" sa navzájom svojím časom, venujú si trocha viac pozornosti ako v bežný uponáhľaný deň.

Symbolom „zahájenia“ Vianoc v USA je už viac než 75ročná tradícia „rozsvietenia“ Vianočného stromčeka v New Yorku pri Rockefeller Center – známom verejnom klzisku, kde bol natáčaný film Sám doma. Klzisko je obkolesené vlajkami z celého sveta a zvláštnosťou je, že stromček je dopravený každý rok z inej krajiny, a keďže tento živý kus prírody reprezentuje ten-ktorý štát, je zväčša nádherným unikátom. Každoročne sa pri tejto mierovej udalosti zhromaždí množstvo návštevníkov z celého sveta. Tohto roku bol viac než 30 000 žiarovkami rozsvietený Norway Spruce zo štátu Connecticut, U.S.A.

Typicky "americký" štedrovečerný stôl sa líši od domu k domu, no najstaršou tradíciou je pečený moriak - rovnako ako v deň Vďakyvzdania. Tento posledný štvrtok v Novembri – Vďakyvzdanie- si americký národ považuje za hádam najslávnostnejší deň v roku. V tento deň sa schádzajú cele príbuzenstvá aj zo vzdialenejších miest, kdežto Vianoce sú tradované už len v užšom rodinnom kruhu.

Tradícia Vďakyvzdania (Thanksgiving) je udržiavaná od čias, keď prví bieli osadníci v Massachusess prežili tuhú zimu vďaka radám a pomoci miestnych indiánskych kmeňov.

Pre túto novembrovú hostinu je typický veľký pečený moriak, váži spravidla medzi 3 až 10 kg. Nákup a výber moriaka je priam rodinnou udalosťou a jeho správnej príprave sa venuje veľká pozornosť. Moriak sa napacuje v náleve deň pred prípravou, tepelne sa upravuje minimálne 4 hodiny, zväčša dlhšie, záleží od veľkosti. Je plnený zmesou pečiva a ovocia (podobne ako plnka v kurčati). Moriak (známy ako 7 druhov mäsa) je podávaný so zemiakovou kašou a bielym pečivom a veľmi typickou prílohou je "crambery sauce"- brusnicová omáčka. Omáčka sa varí z čerstvých brusníc a cukru, troška citrónovej šťavy. Táto kombinácia je chuťovo vynikajúca, samozrejme podávajú sa k tomu ešte rozličné šaláty z čerstvej zeleniny aj majonézové (obľúbený je napr. German šalát –zemiakový) a ako dezert americké gazdinky pečú tzv. "pumpkin pie" – tekvicový koláč, no tomuto už my Európania len ťažko prideme na chuť, tak si to nahrádzame napr. dobrou maslovou tortou... S rodinou, s ktorou sme sa na tento sviatok pravidelne schádzali sme si tradične upiekli náš Florida rez - "obľíz prst", ktorý sme považovali za "chuťovo prístupnejší" ako indiánsky koláč z tekvice... MERRY CHRISTMAS!

Anna Doležalová, r. Fecková

Z truhlic starých materi

V dňoch 25. až 28. novembra boli dvere drienovského klubu dôchodcov opäť otvorené. Tentoraz pre tých, ktorí boli zvedaví, čo skrývajú truhlice a skrine našich starých materi. Na výstavu tkaných úžitkových textílií sa usporiadateľom podarilo získať desiatky exponátov a keby bol klub väčší, nepochybujem, že ich mohlo byť ešte viac. Vy si môžete ukázať z výstavy pozrieť kedykoľvek na internetovej stránke www.drienov.sk. Mladá generácia, ktorá už nezažila krosná rozložené v izbe, môže byť prekvapená, čo dokázali obyčajné dedinské ženy za zázraky. V obľube boli pestrofarebné ornamenty, rastlinné, či zvieracie motívy. Ženy

s jemnejším vkusom vedeli vykúziť dvojfarebné diela, či pravidelný drobný vzorček. Prikrývky na posteľ, dečky, obrusy, zavínadlá na deti, uteráky, rôzne prestieradlá a mnoho iných užitočných vecí vedeli zhotoviť naše mamy a babky z tkaného plátna. Je dobré, že sme si to mali možnosť pripomenúť.

Pri návšteve výstavy som zaregistrovala medzi dôchodcami šum, že ešte jeden druh tkaných textílií naše ženy neprevetrali – tzv. červenu. Keby sa im ešte toto podarilo, tak ja osobne sa už teraz teším na návštevu ich klubu.

Helena Vancová

Blahoželanie

Dňa 25. decembra 2008 sa dožíva jubilea 95 rokov náš vzácny spolupracovník, dopisovateľ, pán Anton Džombák. Zdravotný stav mu už síce nedovoľuje aktívne sa podieľať na tvorbe nášho občasnika, ale celá redakcia a veríme, že aj všetci čitatelia, mu k výročiu želáme čo najlepšie zdravie a ešte veľa veľa krásnych dní v kruhu svojich najbližších.

Vydavateľ: OcÚ Drienov, šéfredaktor: Mgr. Peter Illiáš, adresa redakcie a šéfredaktora: Osloboditeľov 64, 082 04 Drienov
Miesto vydania: OcÚ Drienov, registrované OÚ č. OÚ-14/2000, cena 3 Sk - kopírovacie práce
Redakcia: Mgr. Peter Illiáš, Ing. Helena Vancová
Grafická úprava: Mgr. Rastislav Pribula

Stalo sa nestalo v Drienove

Miniatúry zo života

Myslíte si, že učiteľka vedie všetko? Všetko určite nie. Niečo sa musia dozvedieť až od žiakov.

Učiteľka opravuje štvrtáčku písomku. Práve sa jej dostala do rúk práca jednej, jemne povedané, veľmi slabej žiačky. Najprv pohľadom prejde hárok papiera zhora nadol. „Nič, nič, nič...aáa na konci je predsa len nejaká odpoveď. Takže: 0 bodov, 0 bodov, 0 bodov...“ A teraz prichádza tá nádejná odpoveď. Vedeli ste, že na otázku „Aké sú najvýznamnejšie národné parky Slovenska?“ sa dá odpovedať: „spišské a bratislavské“?

Z pamätnej knihy obce Drienov

Strana 82, Požiar, zapísané v roku 1936

Dňa 24. júla o 6. hod. odpoľudnia vznikol z neznámej príčiny požiar u Jána Havrily, ktorý zničil jeho stodolu, naplnenú pšenicom. Škoda 20 000Kč. Poistený nebol. Príčinu požiaru sa nepodarilo zistiť.

Štátny telefon

Bola u nás sriadená verejná telefónna hovorňa, ktorá je umiestnená u p. Lea Schvarca statkára, a bola 8. XII. odovzdaná verejnosti. O telefonnu hovorňu sa zaslúžil p. statkár, rezie a všetko zariadenie vyplatil výše uvedený.

Donskí kozáci

16. nov. zavítali k nám donskí kozáci. Cvičili na koňách. V hojnom počte zúčastnené obecnstvo tleskaním rúk kvitovalo za ich neuveriteľné, krkolomné a životu nebezpečné kusky (cviky).

Osveta

Behom toho roku boli usporiadané 4 divadelné predstavenia, 5 akademie, 5 detské besiedky, rôzne prednášky, najviac z oboru poľnohospodárskeho, kurz varenia a košíkarsky kurz. Dňa 16. nov. nastúpila službu na tunajšej štát. ľud. šk. výp. uč. Edita Šternlichtová. Menovaná zastupovala Jarmilu Ryšankovú def. učiteľku, ktorá mala 3 mesačnú materskú dovolenku.

Poštový sriadenec

Do 30. nov. pre poštu dochádzala Anna Koščová každý deň v uzamknutej taške. Od 1. dec. nastala zmena, lebo poštová správa menovala nového poštového sriadencu Jozefa Rusnaka, ktorý doručuje z domu do domu každodennu poštu, menovaný poštovou správou je poverený manipulovať i peniazmi. Od 8. dec. na obecnom dome bola umiestnená poštová schránka.

Opäť na operete

24. november bol ten deň, kedy sa drienovské ženy, členky Únie žien Slovenska, spoločensky „nahodili“ a vymenili všedný pondelkový večer pri televízore za krásne prostredie Štátneho divadla v Košiciach.

Na programe bola opereta Emmericha Kálmána Čardášová princezná. Diváci sa v duchu preniesli do prostredia šľachtických salónov a veselých kabaretov zo začiatku 20. storočia, kde zneli omamné valčíky a ohnivé čardáše. Maďarský režisér predstavenia Imre Halász poňal dielo dosť muzikálovo, a tak hlavní protagonisti nielen pekne spievali, ale aj pochtivo tancovali. Tých, ktorí boli zvyknutí navštevovať prešovské divadlo, potešilo, že medzi účinkujúcimi spoznali známe tváre prešovskej spevohry, napr. Slavomíra Benka.

V predstavení účinkovala aj živá cigánska cimbaloá kapela a podľa podoby sme tipovali, že otec jedného z jej muzikantov pochádza z Drienova. Nemali sme, žiaľ, možnosť overiť si to.

Predstavenie operety Čardášová princezná patrí medzi veľmi úspešné tituly košického divadla a je vo veľkom predstihu vypredané. Lístky na takéto výpravné inscenácie nebyvajú lacné a hlavne dôchodcovia s tým môžu mať problém. Košické divadlo im však poskytuje veľkorysú zľavu, preto si mohli toto potešenie dopriať. Predstavenie trvalo skoro do pol jedenástej, ale nikto sa nestážoval. Naopak, už teraz môžeme povedať, že aj budúci rok budeme sledovať program divadla, či sa v ňom nevyskytne titul, ktorý by sa mohol páčiť našim ženám.

Helena Vancová

Spoločenská kronika

Medzi nami vítame nových občiankov:

01.11. Rudolf Balog Pod Dvorom 12

K sobášu gratulujeme:

18.10. Miroslav Kuchár Idanská 5, Košice
a Lenka Poláková Kvetná 54

Navždy sme sa rozlúčili:

09.11. Jozef Straka, 72 roč. Jarková 3
19.11. František Kuruc, 87 roč. Žižkova 40
30.11. Michal Okbarský, 88 roč. Košická 1
03.12. Mária Murajdová, 71 roč. Kvetná 48
17.12. Justína Čarnogurská, 83 roč. Kvetná 6

Bavíme sa s občasníkom

Svätý Mikuláš prišiel – Mórisko, hovorí pani k chudákovi a ako boli na učiteľka, - ale veď ty si žid!
lúke a rozprávali sa, zbadali – Ale 50 korún je 50 korún!

blízko veľký kameň. Mikuláš Na spovedi: - Je to hriech, sa ho dotkol prstom a zmenil keď sa veľmi dlho pozerám ho na kus zlata... do zrkadla a obdivujem, aká Pozerá na chudáka a spytuje som pekná?
sa ho, či chce zlato... -Slečna, to nie je hriech, to je -No, ja by som radšej ten váš prst! hovorí chudák... omyl.

Pýta sa pán katechéta Aj v nebi sú stupne. tretiačka: - O čom hovoril Stalo sa, že v nebi sa ocitli pán kaplán na svätej omši pán farár a babka, jeho v nedeľu? farníčka, ale ona bola na vyššom stupni svätosti -Žatva je veľká, ale i nebeských výhod ako on. družstevníkov málo... Pán farár sa čuduje a nezdrží

Chlapec sa modlí: - Bože, sa: - Babka, ako to, že vy ste daj, aby vitamíny neboli sa dostali tak vysoko? v mrkve, ale v torte. Babka odpovedá: - Pán farár, ja som len robila, čo ste vy hovorili...

Pán biskup sa pýta detí: - Pán farár sa pýta: - Karolko, Koho máme najviac milovať? čo musí človek urobiť, aby sa Kto mi správne odpovie, dostane 50 korún. dostal do neba? Jozefína odpovedá: - Musí zomrieť! Rodičov! – Pekne, ale nie je to ono.

Miško odpovedá: - (Vtipy sme čerpali Cirkevných predstavených z publikácie vydavateľstva DON BOSCO „Žartujeme a tešme sa...“) a učiteľov! – Nie! Mórisko sa hlási: Pána Ježiša Krista!

Na zamyslenie

Odpísané z Mišovho maturitného pozdravu:

„Aké krásne ticho by bolo na svete, keby ľudia hovorili len to, čo vedia.“

Obecný úrad a starosta obce Vás pozýva na Nový rok o 0-tej hodine 30. minúte k obecnému domu privítať slávnostným ohňostrojom nový rok 2009. V obecnom dome si potom pri kalíšku hriateho v kruhu priateľov a známych môžete zapívať všetko najlepšie do nového roka.

Pozvánka na ples

11. ročník Valentínskeho plesu v Drienove sa uskutoční dňa 7. februára 2009 v telocvični základnej školy.
Začiatok : o 19. hod., Hrá skupina PROBLÉM, Vstupné: 8 eúr

Srdečne Vás naňho pozývame a prosíme Vás o skorú rezerváciu lístkov u členov kultúrnej komisie.

Mgr. Rastislav Pribula – OXCOM, Kvetná 24, 082 04 Drienov, tel. 0908 084 383, www.oxcom.sk

Počítače, notebooky, komponenty do počítačov, tlačiarne, spotrebný materiál do tlačiarne, komplet počítačový sortiment za výborné ceny. Servis a opravy počítačov za polovičné až tretinové ceny oproti iným firmám. Zhotovenie a prevádzka internetových stránok. Realizácia menších sietí. Ponúkame aj používané značkové počítače a príslušenstvo zo zahraničných bánk za výborné ceny.

Predvianočný príbeh

Kofkokrát si už povedala, že to, čo robí, je hlúposť. Nakupovanie ju predsa vôbec nebaví, všetci, pravda okrem vnúčat, sú dospelí a stačila by im malá pozornosť, ale ona nie. Musí splniť svoj darčekový nákupný plán. A tak z krásnej a príjemnej doby, akou sú Vianoce, si pomaly už od letných prázdnin robí strašiaka.

Je týždeň do Štedrého večera a v spálni na koberci pred ňou, ako na vojenskej prehliadke, defiluje desať rôzne veľkých darčekových tašiek. Zoznam darčiekov v tabuľke formátu A4 so stĺpcami: Komu?, Čo?1, Čo?2, Čo?3, atď. a riadkami prvým až desiatym je definitívny a čaká na svoj konečný ortiel – splnil si svoj účel, teda roztrhať na cucky a do koša! Táto chvíľa je jej prvým víťazstvom – všetky plánované okienka sú zaplnené. Každému spravodlivo čo do množstva, aj čo do hodnoty. Druhé dosiahne, keď sa pri rozbaľovaní darčiekov budú všetci radostne prekríkovat'. Spokojne si ešte chvíľu užíva pokoj spálne, a ako po iné roky sa zamyslí, ako to bývalo v čase jej detstva.

Podobalo sa to na dnešok – deti sa tešili, mamy sa starali a kmitali, otcovia prijímali a plnili rozkazy, babky tklí orechy a dedkovia sa snažili nezavádzať. Pravda, vyrastala v rodine s malým rozpočtom, ale všetci, vrátane piatich detí vedeli, s čím môžu počítať. Dôvodom bolo dlhoročné splácanie pôžičky na dom. Jej mama bola ťažko pracujúca žena. Až teraz vie doceniť, koľko námahy ju vtedy asi stalo, pripraviť Vianoce tak, aby mali všetko ako ostatní.

Krásna z dreva zrodená

Týmito slovami by som mohol pomenovať zážitok, ktorého sme boli účastní na poznávacom zájazde k dreveným gr. kat. chrámom severovýchodného Slovenska. Bolo ťažké vybrať, ktoré z týchto chrámov navštívime, pretože každý jeden z nich si zaslúži svoju pozornosť. Avšak môžeme povedať nielen za seba, ale za všetkých, že nebolo podstatné, ktoré chrámy sme navštívili, ale podstatný bol duchovný zážitok z toho čo sme videli a počuli. Každá z týchto cerkvoch usadených v prekrásnom prostredí Nízkyh Beskyd, bola naplnená sv. Duchom a pokojom, keďže už viac ako tristo rokov slúžia tieto chrámy veriaci, ktorí Bohu neprestajne vzdávajú vďaka za všetky dobrodenia.

Najprv sme navštívili chrám sv. Paraskev v Dobroslave, ktorý pochádza z roku 1705 a je vyhlásený za národnú kultúrnu pamiatku. Zaujímavosťou tohto chrámu je typický byzantský pôdorys v tvare kríža a barokový ikonostas zo zač. 18. stor. s typickými karpatskými ikonami. Ďalším chrámom na našej púti bol chrám sv. archanjela Michala v Ladomírove z roku 1742 (NKP). V čase našej návštevy bola v plnom prúde jeho rekonštrukcia z vonkajšej strany. Z vnútra bol chrám zreštaurovaný v rokoch 2006 - 2007. Zaujímavosťou chrámu bol barokový ikonostas z 18. stor.

Pán starosta, na slovíčko

Rok 2008 sa pomaly, ale isto napíňa. Čo Vás v tomto roku najviac potešilo a čo trápilo?

Ako každého, aj mňa poteší, ak sa podarí vyriešiť niečo čo nás dlhšie trápi.

Už viac rokov trápi občanov bývajúcich na severnej časti Kvetnej ulice prístupová cesta k ich domom z centra obce. Autom sa tam dá dostať dookola, po Jarnej ulici, no peši je to poriadny kus cesty. Určite aj ich potešilo, že sa nám podarilo odkúpiť pozemok na výstavbu prepojavacieho chodníka medzi Záhradnou a Kvetnou ulicou. Pozemok už poslúžil na uloženie vodovodného potrubia. V jeseni sme v rámci aktívnej činnosti uchádzačov o zamestnanie oplotili dolnú časť prepojavacieho chodníka od Záhradnej ulice a postavili schody. V jarých mesiacoch, hneď ako to počasie dovolí, chceme dokončiť hornú časť vrátane osvetlenia.

Veľmi ma potešil, hlavne však prekvapil výsledok súťažnej akcie „Hrajte o ihrisko“, vyhlásenej firmou Procter & Gamble, spol. s r.o. Bratislava. Do súťaže našu obec prihlásila a celú akciu zorganizovala mladá mamička p. Táňa Humeňajová. Na všeobecnú radosť drienovských detí sme sa stali výhernou obcou a tak v októbri sme narychlo pripravili na futbalovom ihrisku priestor, kde začiatkom novembra firma Procter & Gamble na vlastné náklady zakúpila, zabezpečila dovoz a montáž detského ihrisko Pampers. Hodnota zariadenie je cca 300 tis Sk. Náklady na úpravu terénu znášala obec. Deti prejavili svoju radosť tak, ako sa dalo predpokladať. Obsadili ihrisko skôr, ako stihol vytvrdnúť betón pod hojdačkami a šantili no neskorého večera. Vyskúšať zariadenia chceli nielen mladí aj tí starší, čo sa dá pochopiť.

Čo však pochopiť neviem a určite ma to neteší je vyčíňanie vandala, ktorému prekážala propagačná tabuľa na detskom ihrisku. Nepáčila sa mu, tak ju zničil. Podľa neho bola asi zbytočná a svoj názor prejavil takto. Pochopiteľne, že sme objednali výrobu novej tabule za naše vlastné peniaze. Päť-šesťtisíc korún bude možno v obecnej pokladni

Keď bola dvanásť – trinásťročné dievča, dala si pokaziť Vianoce maminou chybou. Najstarší brat dostal vtedy od Ježiška neobyčajne bohatý darček. Dobré si to dodnes pamätá – dva drahé pulóvre a holiaci strojček. Ostatné deti dostali nejaké menšie veci na oblečenie, ale ona „iba“ šál. Mama to ešte nešíkavne zdôvodnila, že Jano ide na vysokú školu, preto bol k nemu Ježiško taký štedrý. Bola nešťastná a nahnevaná. Dala si tú námahu a v meste zistila, ako málo! ten šál stál. Nevidaná krivda. Nikomu sa s tým nezverila, ale veľmi trpela a ten šál na seba nikdy nevzala. Samozrejme, dnes vie, že to mama pri svojej zaneprázdnenosti iba nedomyslela. Veď všetky deti dostali len to, čo by im aj tak musela kúpiť. Na nejaké márnivosti jednoducho nebolo peňazí. Dávno to pochopila, no nikdy nezabudla na ten pocit krivdy. Vznikla z toho táto jej predvianočná posadnutosť. Žiadne z jej detí, ani nikto z blízkych, nesmie mať pocit, že je menej ľúbené, pretože si pod stromčekom našlo menší darček.

Čas pokročil a tašky musela popratať do úkrytov. Je s tým ošara a už niekoľko rokov si hovorí, že darčeky v jej rodine predsa vianočnú náladu neurčujú. Veď, našťastie, všetci sa majú navzájom radi, netrpia žiadnu núdzu a naozaj sa tešia hlavne zo seba navzájom a tých Božích sviatkov. Úplne by stačili symbolické drobnosti. Ale prejde ďalší rok, na stole sa objaví ceruzka a papier a ruka sama začne písať: Komu?, Čo?1, Čo?2 ...

Potom naša cesta viedla do obce Bodružal, kde sa nachádza, aspoň podľa mojej mienky, jeden z najkrajších drevených chrámov, ktorý je zasvätený sv. Mikulášovi a pochádza z roku 1658 NKP. Nachádza sa v ňom ikonostas z 18. stor. Najväčší dojem vo mne zanechala freska ukrižovania a posledného súdu namaľovaná na severnej stene chrámu.

Poslednou našou zastávkou bol chrám Ochrany presvätej Bohorodičky z roku 1938. Je síce najmladším, ale výzorom najväčší gr. kat. drevený chrám. Jeho veľkosť zvyrazňuje aj jeho poloha, keďže je postavený na návrší obce. Chrám bol kompletne zrekonštruovaný v rokoch 2003-2004. V chráme sa nachádza ikonostas z 19. stor.

Chrám v Nižnom Komárniku bol našou poslednou návštevou na našej púti. Po ceste domov sme sa zastavili vo Svidníku, kde má farnosť o. Peter Vansač, ktorý pôsobil vo farnosti Drienov. Privítal nás aj so svojou manželkou vo farskom chráme, kde sme sa pomodlili a zaspomínali na časy, keď o. Peter pôsobil v našej farnosti.

Plný zážitkov sme sa vracali domov, s vedomím toho, že to nebola posledná návšteva drevených chrámov, ktoré sú veľkým skvostom našej gréckokatolíckej cirkvi a Slovenska.

o. Jozef Hromják – farár farnosti Drienov

chybať na potrebnejšie veci. No ja si neviem predstaviť ako by som sa tváril, keď budem, ako zástupca obce, preberať detské ihrisko od zástupcov firmy Procter & Gamble a oni sa ma na tabuľu opýtajú. Nezamyslí sa nad tým (a hlavne nad sebou) náš mladý spoluobčan a neprehodnotí svoje konanie?

Na jednej strane máme v Drienove ľudí - tých je našťastie viac, ktorí sa snažia urobiť pre obec niečo, čo nám všetkým život spríjemní. Poslanci a aktivisti v komisiách pri Obecnom zastupiteľstve, spoločenské organizácie, športové kluby, školy, ale aj občania individuálne organizujú rôzne podujatia, na ktorých sa stretávame a prežívame na nich pár pekných chvíľ. Mňa teší, že takých obetavých ľudí máme a chcem im touto cestou poďakovať. Tak isto chcem poďakovať občanom, ktorí nemajú zamestnanie a zúčastňujú sa na aktívnych prácach. Pričinili sa o to, že máme obec čistú, že je opravený chodník na ulici Osloboditeľov, že v jarnej sezóne budú futbalisti využívať nové šatne a pod.

Na druhej strane pár ľudí všetkým ostatným život strpčuje. Už niekoľko rokov dozadu, vždy tesne pred Vianocami jeden náš občan odpíli, alebo odrúbe jeden stromček smrek na futbalovom ihrisku. Nevedí mu, ani jeho rodine, že trávi sviatky pokoja pri takto nadobudnutom vianočnom stromčeku. Netrápi ho, že niekto sa o tie stromčeky stará a že sú súčasťou pekného areálu, kde si ľudia chodia oddýchnuť. Ani zničenie dopravnej značky, prevrátenie smetnej nádoby a poškodenie autobusovej zastávky pri ceste z baru domov nesvedčia o kultúrnej úrovni človeka.

Všetci robíme chyby, len niekomu trvá dlho, kým si ich prizná a poučí sa z nich. Možno aj tí, ktorí sa dnes nevedia vyrovnáť sami so sebou a takým spôsobom liečia svoj komplex sa poučia. Snažme sa im pomôcť. Blíži sa koniec roka, je čas želaní. Želajme si, aby nás všetkých v novom roku viac vecí potešilo ako trápilo. Prajem všetkým spoluobčanom príjemné prežitie Vianočných sviatkov, všetko najlepšie a veľa zdravia do roku 2009.

KONÍČKY – FOTOGRAFOVANIE

Meno: Ing. Marián Ivan

Vek: 52

Zamestnanie: elektrotechnik

Záľuba: fotografovanie a všetko čo s tým súvisí

Podľa od začiatku. Ešte ako malého chlapca ma zaujal drienovský fotograf Zolo Gimerský a jeho fotografická technika. Zapáčilo sa mi to, doma som našiel otcov fotoaparát značky Altissa. Dnes už muzeálny kus. Otec ma naučil základom – založenie, exponovanie, vyvolanie filmu a zhotovenie kontaktných fotografií 6x6 cm. To bolo v roku 1970. Nasledujúci rok ako deviatať som urobil portréty spolužiakov, Jarka Pavlíkova dokreslila postavy k portrétom a mali prvé fotografické tablo ako absolventi ZŠ v Drienove. Z brigád a ušetrených peňazí som si kúpil svoj prvý vlastný fotoaparát na kinofilm značky Beirette. Samozrejme k nemu už bolo potrebné dokúpiť zväčšovák a leštičku, ktoré „sponzoroval“ otec. Fotografie však neboli dobré zaostrené, zaostrovalo sa len odhadom. Už som mal našťudované, že tento problém odstráni finančne náročnejšia zrkadlovka. Keď som začal konečne zarábať, tak som si samozrejme kúpil zrkadlovku známej

značky Praktica L. S takýmto vybavením už sa začalo podstatne kvalitnejšie fotografovanie. Fotil som doma rodinu, kamarátov, spolužiakov a potom aj okolitý svet. V roku 1981 si ma objednali na fotografovanie prvej svadby, ktoré sa mi spokojnosti novomanželov Orlovských podarilo. Potom samozrejme nasledovali ďalšie svadby, prvé sv. prijímania, rodinné oslavy a iné akcie v Drienove.

Bolo to obdobie čiernobielych fotografií. Veľa dní a nocí som presedel v kúpeľni, upravenej na tmavú komoru. Vtedy to ešte išlo robiť fotky podomácky. V osemdesiatych rokoch som postupne prešiel na farebnú fotografiu a spracovanie som už prenechal fotoservisu. Uľahčila sa výroba fotiek, ale vytratilo sa kúzlo tvorenia fotografií vlastnými rukami. Ale to ešte nebol koniec vývoja fotografie – nastúpila éra digitálnej fotografie so všetkými kladmi a zápormi. Pre všetkých záujemcov je fotografovanie dostupnejšie a podstatne jednoduchšie. Po expozícii je dostupný ihneď výsledok, ďalšie možnosti úprav v počítači a prípadná tlač na kvalitnej tlačiarňi. Digitálny fotoaparát stačí zamieriť a stlačiť spúšť, automat zaostří, nastaví expozíciu, exponuje a snímok uloží. Hneď je možné skontrolovať kvalitu záberu a prípadne záber zopakovať. Fotografovanie sa stalo prirodzenou súčasťou bežného života, bez väčších nárokov na odborné vedomosti.

Možno moje slová vyznievajú nostalgicky, ale je to prirodzený technický pokrok, ktorého výsledky využívame všetci – niektorí viac, niektorí menej. V súčasnosti využívam hlavne digitálny fotoaparát, ale občas „oprášim“ klasickú techniku pri špeciálnych požiadavkách na fotografiu. Po rokoch mám vedomosti, skúsenosti, techniku. Teraz sa stala fotografia mojim koníčkom s väčšími možnosťami. Pre mňa zostáva fotografovanie zaujímavé aj po toľkých rokoch strávených s fotoaparátom v ruke.

Ďakujem za rozhovor a prajem pevnú ruku a veľa kvalitných záberov.

Pozn: V roku 2009 si pripomenieme 170 výročie vynálezu fotografie. Za ten čas prešla fotografia veľkými zmenami – od krehkých sklenených dosiek a veľkých aparátov až k súčasným plnoautomatickým a miniatúrnym fotopriístrojom. Nie je potrebná fotochémia, ale stačí malá pamäťová karta a umožní nám uložiť veľké množstvo fotografií.

Na jar by sme chceli vystaviť staré svadobné fotografie našich prarodičov, ako pripomenutie našich koreňov a starých fotografických technik. Tešíme sa spoločne s našim koníčkarom, ktorý nám pri príprave tejto akcie určite pomôže. A dúfame, že aj vy poskytnete na jedno popoludnie kus vašej rodinnej histórie.

ZIMA A ZIMNÉ SVIATKY V MATERSKEJ ŠKOLE

Zimné obdobie je priamo stvorené k tomu, aby sme precítili atmosféru pohody v útulnom teple a vychutnali všetky vône, ktoré nám prinášajú sviatky. Pre deti je najpríťažlivejšia práve doba ich príprav spojená s tým, že sa na ne tešia.

Príprava a prežitie Vianoc so všetkými zvykmi a tradíciami tvorí centrum zimného obdobia.

Vianoce s poéziou adventu symbolizuje nádej a vieru v príchod slnka, svetla, tepla a nového života.

V zimnom období nezabúdame na mnohostranné využitie darov jesene, ktoré sme si nazbierali. Urobili sme si výzdobu z vetvičiek a sušených tráv, slamené ozdoby na stromček, svietnika z jabĺčka, predmety spojené s ľudovými zvykmi – adventný veniec. Deti sa tešili pri vystrihovaní, lepení, modelovaní vianočných ozdôb, ale aj príprave

perníka a jeho zdobení.

Nezabudnuteľná je zvláštna sladká vôňa Vianoc. Precítili sme ju pri horiacej sviečke a voňavého bylinkového jablkovo - škorovicového čaju, nad tanierikom vanilkou voňajúceho pečiva. Triedy prevoňalo čerstvé ihličie, ozdobený svietiaci stromček, ktorý deti s pani učiteľkou ozdobili. Vianoce majú aj svoju charakteristickú zvukovú podobu. Rozoznievajúce rolničky, zvonky, anjelské zvonenie, koledy a ľudové hudobno-pohybové hry.

Dlhé zimné popoludnia sú vhodné i k domácim slávnostiam a priateľským posedeniam. Poetická atmosféra Vianoc vyvrcholila takýmto posedením pri vianočnej besiedke kde deti ukázali svojim rodičom a blízkym čo všetko o Vianociach a zimnom období sa naučili.

Anna Hnatová

VIANOČNÝ KONCERT

Advent

Vianoce idú – sviatky pokoja.

Všetci už čakáme v blízkosti dvier, kedy sa tajomne zvečera otvorí a do duše zas príde pokoj, mier.

Do duše príde Ježiško.

Do duše, ktorá hľadá.

Boh vždy je nablízko tomu, kto si ho žiada.

Báseň poéty Svetoslava Veigla navodila sviatočnú atmosféru na koncerte cirkevnej ZUŠ sv. Mikuláša, ktorý sa konal 15. decembra v obecnom dome. Žiaci I. aj II. stupňa umeleckej školy zahrali divákovi skladby s vianočnou tematikou na flaute, klavíri a gitare. Tóny hudby vystriedali slová básnika, aby na záver opäť zazneli ako doprovod pre malé tanečníčky, ktoré sú tiež žiačkami tejto školy. Obrázky vystavené po obvode miestnosti, kde sa koncert konal, boli zasa dielom žiakov výtvarného oddelenia školy.

Úsilie žiakov bolo zakaždým odmenené potleskom prítomných. Ani drobné chybičky v prevedení skladieb nemohli rodičom žiakov zabrániť, aby boli na svoje deti hrdí. Naučiť sa hrať na hudobný nástroj je drina. Keď to deti zvládajú a prepracujú sa až do najvyšších ročníkov, potom sa už ich výkony dajú skutočne vychutnať. Je šťastím nielen pre naše deti, ale aj pre ich rodičov, že majú možnosť chodiť do umeleckej školy priamo v dedine. Je to finančne dostupné a veľmi užitočné trávenie voľného času. A navyše, pri príležitostiach, akou bola táto, deti majú možnosť vyskúšať radosť z vlastnej tvorby, ktorou sa prezentujú pred vďačným publikom. To nemajú šancu zažiť deti, ktoré sa potulujú po ulici, alebo vysedávajú pri počítači.

Na záver sa už len patrí poďakovať účinkujúcim a ich učiteľom za milé pozastavenie sa v predvianočnom zhone a všetkým popriať veľa úspechov v práci.

Helena Vancová

Drienovský šach

Naši šachisti v mesiaci Novembri odštartovali súťaž družstiev pre sezónu 2008/2009.

Jedným z úspešných šachistov ŠK OcU Drienov je i Sosa Pavol, preto dnes odpovedá na naše otázky:

Ako a kedy ste sa naučili hrať šach?

Šach ma naučil hrať môj otec, ešte ako malého chlapca. Viac som sa začal venovať šachu ako 11 ročný v škole, keď sme s kamarátmi „prepadli“ šachu a pod vedením Tomáša Murajdu zúčastňovali sme sa súťaží šachových družstiev. Už v mladom veku som hrával za družstvo dospelých a mojimi prvými šachovými priateľmi boli Kľajber Marek a Murajda Tomáš ml..

Aký je podľa Vás prínos šachovej hry pri zvládnutí bežného života?

Každý, kto sa venuje šachovej hre, naučí sa lepšie logicky a analyticky myslieť, zlepšuje si pamäť a má príležitosť nadviazať nové priateľské vzťahy. Šachy sú umenie, šport i hra zároveň. Šach ako umenie ponúka zvládnuť aj ťažké problémy v živote. Šach ako šport posilňuje a zdôrazňuje staré dobré cnosti ako úspešnosť, úprimnosť a vytrvalosť. Šach ako hra poskytuje potrebný odpočinok, je oddychom, relaxom či koníčkom a zdrojom nových síl. Najväčším prínosom sú však šachový

priatelia, na ktorých sa človek v prípade potreby môže obrátiť.

V sezóne 2008/09 odohralo naše družstvo v tretej lige zatiaľ 5 zápasov s mužstvom PSK Prešov sme prehrali 2,5:5,5 a prekvapujúco vyhrali v Humennom 5:3.

Najúspešnejšie výsledky v týchto zápasoch dosiahli hráči: Petrigáčová, Varga, Sosa, Sokol, Fecko a Krakovský.

V okresných majstrovstvách sme odohrali zatiaľ 5 kôl, v Lipanoch sme zvíťazili 3:2, v domácom prostredí sme zvíťazili nad Sabinovom 4:1, v Eláne Prešov sme zvíťazili 3:2, v Sabinove sme zvíťazili 3:2 a v Prešove so Sláviu PO sme zvíťazili 5:0.

V týchto zápasoch najúspešnejšie výsledky dosiahli hráči: Varga, Sosa, Fecko, Hudačko a Straka.

Por. c.	Družstvo	Partie	+	=	-	TB1	TB2
1	8 SK OcU Drienov B	5	5	0	0	15	60,00
2	3 Slavia PU Presov C	5	5	0	0	15	56,00
3	6 SK Sabinov D	5	4	0	1	12	38,00
4	4 SKPS Presov	5	3	0	2	9	22,50
5	5 SK TAMI Lipany	5	3	0	2	9	19,50
6	2 MSK Stara Lubovna B	5	2	1	2	7	21,50
7	12 SK TJ Elan TP Presov	5	2	1	2	7	18,00
8	11 SK BC Haniska	5	2	0	3	6	29,50
9	10 PSK Presov C	5	2	0	3	6	22,50
10	7 SK Sabinov E	5	1	0	4	3	5,50
11	1 Slavia PU Presov E	5	0	0	5	0	0,00
12	9 Slavia PU Presov D	5	0	0	5	0	0,00

V žiackej lige odohrali naši žiaci 2 kola. V prvom kole medzi 68 účastníkmi sa najúspešnejšie zúčastnil Hudák Miroslav a to na 20tom mieste. V druhom kole medzi 108 účastníkmi najúspešnejší bol Hudačko Dávid, ktorý sa zúčastnil na 36tom mieste.

Záverom by sme sa chceli poďakovať vedeniu obce a obecnému zastupiteľstvu ako aj redakcii časopisu, tiež všetkým priaznivcom šachu za finančnú a morálnu podporu a všetkým popriať veľa zdravia, úspechov a nech náš Pán riadi a usmerňuje vaše kroky po celý nový rok 2009!

Ján Fecko

Drienovský futbal

Krásna jeseň veľmi priala každému svojimi teplými lúčmi, ale najviac daniu na futbalových ihriskách. Ako hráči, tak aj diváci mohli vychutnávať krásne počasie nielen v záhradkách, ale aj na ihrisku pri futbalových zápoleniach našich so všetkými súpermi. Ako to naši využili si zrekapitulujeme. Naši žiaci, ktorí tak úspešne začali, sa začali aj pomaly vytrácať. Predošlá chvála a upozornenie v minulom čísle nášho občasnika aby im „nenapršalo do nosa“ sa naplnilo. Po výhre 17:4 nad Vyšnou Šebastovou a 5:2 s Chmeľovom to prišlo. Štyri zápasy - štyri prehry a zbytočne. Už žiaci sa nechávajú vylučovať iba pre ich „dlhé jazyky“. Mladí chlapci si dovoľia na rozhodcu také poznámky, ktoré neznesie ani tento papier. Traja vylúčení do konca jesennej časti sa prejavili na výsledkoch. Prvý vylúčený v Kokošovciach a preto 1:2. Dvaja v Žehni a preto 0:2, čo malo za následok prehry s Prešovom 0:11 a v Ruskej Novej Vsi 0:8. Márne tréner Remeta prikazoval, aby držali jazyk za zubami a hrali futbal. Žiaľbohu jedná sa o chlapcov, ktorí patria k dobrému základu mužstva. Je potrebné aby sa tým zaoberali aj rodičia, pretože sa nejedná len o futbal.

Najpríjemnejšie prekvapili naši dorastenci. Do ôsmeho kola bez prehry. Impozantné víťazstvá v Šarišských Bohdanovciach 8:0 a doma s Lemešanmi 13:2 a Lipníkmi 8:3 niečo predznamenávajú. Iba v Demjate prehrali 1:3 za pomoci domáceho rozhodcu. Práve to rozhodlo, že Demjata je prvá a Drienov druhý. Dali najviac gólov (37). V bráne chytal Orlovský, ktorý musel chytať aj za dospelých. Prejavuje sa dlhoročná práca p. Šariškého a dobrých pomocníkov, či už asistenta F. Jureka ako aj p. Mroča a Cenkeho. Pravý opak je u žiakov, kde nemá kto pomôcť či už pri tréningoch alebo zápasoch. Dorastenci by nemali často zabúdať, čo im pred zápasom „naordinujú“ tréneri a potom by to

bolo ešte lepšie. Dúfajme, že si na to konečne zvyknú a možno to bude aj ...!

Teplé augustové slniečko nás hrialo veľmi príjemne. Ešte viac hriali výsledky našich futbalistov. Päť zápasov – päť výhier, 15 bodov a skóre 26:2 je niečo také čo by malo už naznačiť vyhliadky na postup. Ale prišli ďalšie štyri zápasy a strata desiatich bodov, ktorá zosunula mužstvo z prvého na štvrté miesto. Remízy doma s Ruskou Novou Vsou a Haniskou a prehry v Žehni a Dulovej Vsi sú nepochopiteľné. Treba hľadať príčiny, ktoré to spôsobili. Tréning je už pomaly zabudnuté slovo a bez neho sa ďalej nepohneme. Žiť len z predošlej slávy sa dnes už nedá ani v najnižšej súťaži. Treba sa prestať už vyhovárať na rozhodcov, futbalový zväz, funkcionárov, počasie, terény atď., lebo tie sú pre všetky mužstvá rovnaké. Záver jesene bol veľmi rozpačitý a preto treba v zimnej príprave urobiť oveľa viac, aby jarná časť vyznela lepšie. Pred nami je ešte 13 zápasov t.j. 39 možných bodov. Tie ale samé neprídu, ani nám ich nikto nedaruje. Divák príde rád na futbal, ale chce mať z toho pôžitok a nie sklamanie. Mali by však aj viac povzbudzovať a nie iba kritizovať. Na niektorých ihriskách diváci priamo svojim povzbudzovaním ženú mužstvo k víťazstvu. Aj členovia výboru by mali pristupovať usilovnejšie k svojej práci, lebo pracujú len dvaja až traja. To je nedostačujúce. Treba sa zamyslieť a prípadne sa vzdať funkcie a uvoľniť miesto takým, ktorí by urobili viac pre náš futbal. Dúfam, že sa to na výročnej schôdzi vysvetlí a príde aj tu k náprave. Dátum schôdze dohodneme a futbalovej verejnosti dáme vedieť obecným rozhlasom aj osobne. Tešíme sa na spoluprácu hráči – funkcionári – diváci.

Milan Bardák

Redakcia Drienovského občasnika Vám praje šťastné Vianoce a tešíme sa na Vás v aj novom roku 2009.
Dočítania, už za eurocenty, priatelia! ☺

Zo Základnej školy v Drienove

Škola priateľská deťom, pohľadnice, i-hodina

We are Child Friendly School, teda škola priateľská deťom. Škola priateľská deťom je program organizácie UNICEF Slovensko, ktorý je určený žiakom a študentom vo veku od 11 do 18 rokov. Zameraný je najmä na práva dieťaťa a na Slovensku sa realizuje už ôsmy rok. Škola priateľská deťom je škola, v ktorej deti pomáhajú deťom prostredníctvom predaja vianočných pohľadníc UNICEF a kampane Týždeň modrého gombíka. Hlavnou časťou programu sú interaktívne hodiny – prezentácie s problematikou práv dieťaťa, ktoré sú vedené vyškoleným dobrovoľníkom UNICEF.

Medzi základné ciele projektu patrí:

- implementácia Dohovoru o právach dieťaťa, zvýšenie informovanosti detí o Dohovore a jeho obsahu, priblíženie práv a povinností vyplývajúcich z Dohovoru;
- výchova k tolerancii, multikulturalita, zodpovednosť;
- doplnenie výučby v oblasti ľudských práv a práv dieťaťa s dôrazom na interaktívny a neformálny prístup;
- zvýšenie participácie mládeže a detí v občianskych aktivitách – motivácia, povzbudenie, dosiahnutie proaktívneho prístupu mládeže k dianiu v spoločnosti, prípadne účasť na kampaniach UNICEF;
- uplatňovanie princípov rozvojového vzdelávania.

Projekt realizujú na školách dobrovoľníci vyškolení UNICEF Slovensko, pedagógovia a žiaci a uskutočňuje sa v obidvoch školských polrokoch pre žiakov 2. stupňa ZŠ, resp. študentov stredných škôl. Vyškolení dobrovoľníci vedú interaktívne hodiny, prezentácie, resp. workshopy. V minulom školskom roku sa naša škola zapojila do tohto projektu prvýkrát a po úspešnom splnení všetkých podmienok sme získali aj certifikát. V tomto školskom roku sme skúsenejší a stihli sme už zorganizovať vianočnú aktivitu – predaj pohľadníc UNICEF, našimi dobrovoľníkmi boli členovia školského žiackeho parlamentu. I s podporou obyvateľov Drienova bol výťažok veľmi pekný – 10 000,- Sk. Za všetky deti ďakujeme! Rovnako sa nám podarilo uskutočniť i interaktívne hodiny pre žiakov 5. ročníka, za všetkých Soňa Harvanová: 2. december 2008 – deň ako každý iný, a predsa... Pre nás piatok sa stal výnimočný. V ten deň k nám prišla pani Romana z organizácie UNICEF, ktorá nám porozprávala o ťažkom a smutnom živote v Ugande. Vďaka jej slovám, ale aj zaujímavému filmu sme mali možnosť spoznať chudobné, hladné a smutné africké deti. Tieto deti sú väčšinou sirotami, nemajú kde bývať, čo jesť, čo piť... Mnohí z nich umierajú na ťažko chorú chorobu AIDS. Keď sa náš rozhovor s pani Romanou skončil, uvedomili sme si, že náš život je oveľa, oveľa lepší a krajší ako ten ich. Sme šťastní, že máme všetko to, čo potrebujeme.

Školský vzdelávací program v praxi

Na svätého Mikuláša neučí sa, neskúša sa... V predvečer sviatku Mikuláša sme pripravili pre našich žiakov „voľný deň“ a spolu navštívili vystúpenie folklórneho súboru PULS, ktorý má teraz domovskú scénu v DJZ v Prešove. Žiaci sa oboznámili s folklórnymi zvyklosťami a tradíciami na vidieku nášho kraja, vystúpenie bolo prehliadkou všetkých národnostných skupín žijúcich na tomto území. PULS predviedol svoje umenie v tanečnej, hudobnej i speváckej zložke, čím priblížil svojmu publiku – našim deťom zabúdanú a často už zabudnutú krásu nášho regiónu.

Náš školský vzdelávací program začlenil medzi svoje piliere aj regionálnu výchovu. Naším cieľom nie je teoretizovať, ale takýmto praktickými aktivitami viesť mladého človeka k poznávaniu svojej

krajiny, jej krás, kultúrneho bohatstva, duchovného dedičstva. K našim prioritám patrí aj začlenenie detí, mladých ľudí do života v obci i poznávaním majstrovstva miestnych šikovných rúk a tradičných remesiel. Príkladom pekného partnerstva je v tomto smere spolupráca s pánom J. Jurekom, ktorý nás za Klub dôchodcov pozýva na zaujímavé podujatia, na ktoré my radi zavítame s našimi žiakmi. Osobitne významný je pre nás fakt, že naši žiaci môžu nielen vidieť a obdivovať, ale získavajú aj cenné odborné informácie.

Hevi klub – farebné ceruzky

Naša škola patrí k HEVI klubom na Slovensku. Neviete, čo je to HEVI klub? Ide o dobrovoľné združenie detí (za pomoci dospelých – v našom prípade pani učiteľky), ktoré sa stretávajú, aby spolu prežili zaujímavé a pekné chvíle. HEVI klub podporuje u detí chuť čítať, tvoriť, schopnosť mať vlastný názor, vedieť komunikovať s inými, byť aktívny a pozitívne orientovaný. V Hevi klube pracujeme s deťmi, ktoré sa chcú stretávať, hrať sa, čítať, debatovať a inak aktívne tráviť voľný čas. Miestnosť na stretávanie je u nás v škole, ako inak, v školskej knižnici.

Náš HEVI klub sme založili pod názvom FAREBNÉ CERUZKY a sme pyšní, že patríme medzi 14 klubov na celom Slovensku.

Certifikát – e-twinning

V predchádzajúcich číslach Občasníka sme informovali, že ako škola s jazykovým zameraním sa usilujeme o medzinárodnú spoluprácu škôl v anglickom jazyku. V minulom školskom roku sme v tejto oblasti – eTwinning – boli úspešní a získali sme dva certifikáty. Po ich získaní sme neprestali ďalej pracovať a dnes sme účastníkmi v novom projekte. Je zameraný na nižšiu vekovú kategóriu našich žiakov, ide o spoluprácu viacerých škôl z rôznych krajín a 28. novembra sme k nemu dostali aj certifikát. Jeho názov je Our school and your school (Naša škola a vaša škola) a zúčastňujú sa na ňom pedagógovia a žiaci týchto škôl a krajín: St. Ronan's National School, Ireland; Základná škola Drienov, Slovakia; Collège Cousteau, France; Collège Pierre Mauger, France; Collège Voltaire, France; ISTITUTO COMPRENSIVO, Italy; Scoala cu cls. I-VIII "Lucian Blaga", Romania; ZS Okružni 1235, Czech Republic.

Červené stužky

Červené stužky sú symbolom boja proti chorobe AIDS. Červené stužky sú symbolom Svetového dňa boja proti AIDS, ktorým je 1. december. Červené stužky je názov celoslovenskej kampane boja proti AIDS, ktorú s podporou Ministerstva školstva SR

(v rámci rozvojového projektu „Zdravie v školách“), Krajského školského úradu v Žiline a pod záštitou primátora mesta Žiliny Ivana Harmana organizuje Gymnázium sv. Františka v Žiline. Hlavným odborným garantom kampane je Národné referenčné centrum pre prevenciu HIV/AIDS v Bratislave. AIDS je problém, žiaľ, aktuálny, individuálny, dlhodobý i spoločenský. Je to celosvetový problém, ktorý sa dotýka aj Slovenska a každého jedného z nás. Sme otvorená a zdravie podporujúca škola, a tak je len prirodzené, že sme sa zapojili do tohto projektu. Jeho myšlienku nám pripomenuli nielen červené stužky a interiér školy, ale aj informačné tabule a pre starších žiakov i interaktívna hodina.

Základná škola v Drienove

Vás srdečne pozýva na VIANOČNÝ KONCERTa predjnú výstavu vianočných ozdôb, ozdobných predmetov, ikebán, svietnikov..., ktorá sa bude konať 18. decembra 2008 o 17.00 hod. V telocvični školy.

Tešíme sa na spoločný predvianočný večer

Spievaj Pánovi

Takýto je názov prehliadky speváckych zborov, zaoberajúcich sa duchovnou piesňou, ktorú každoročne usporadúva obec Drienovská Nová Ves. Tohto roku sa 9. novembra konal už jeho desiaty ročník. Na rozdiel od predchádzajúcich ročníkov sa tento neudial v kultúrnom dome, ale v chráme, čo ešte umocnilo duchovný účinok skladieb, ktoré súbory zaspievali.

Prehliadky sa zúčastnilo 6 speváckych súborov zo Solivaru, Prešova, Kendíc, Drienova a Drienovskej Novej Vsi. Prevahu tvorili „dospelácke“ zmiešané súbory, mládež a deti reprezentovali speváci z Kendíc.

Usporiadatelia si do tohto jubilejného ročníka pozvali z Drienova náš Gréckokatolícky zbor pri chráme Nanebovzatia P. Márie, ktorý už mnoho rokov vedie zbormajster pán Miron Stašiu. Pre jeho zaneprázdnenosť ho však v príprave na prehliadku aj pri samotnom vystúpení zastúpil Ing. Jozef Petro. Toto teleso je výnimočné tým, že hádám ako jediné na Slovensku spieva pri sviatočných príležitostiach liturgiu od hudobného skladateľa Škvareninu v slovenskom jazyku. Zbor zaspieval dve časti práve z tejto liturgie, staroslovienský Otčenáš, dve piesne a slávnostné Živite ľudie.

Prehliadka nebola súťažná a ani my nechceme porovnávať úroveň

súborov. Môžeme len povedať, že vystúpenie nášho súboru sa stretlo u divákov s veľmi dobrým ohlasom, možno práve v súvislosti s pestrým a chytľavým výberom skladieb.

Našu obec na prehliadke reprezentovala aj pani Zuzana Marcinová, a to ako členka vynikajúceho Komorného zboru učiteľov základnej školy, gymnázia a ZUS Svätého Mikuláša v Prešove.

Médiá nám dnes ponúkajú vynikajúce umelecké výkony hviezd priamo v našej obývačke. To by nám ale nemalo brať chuť do vlastnej tvorby. Verte, že byť súčasťou speváckeho zboru, ktorému sa za jeho výkon ujde vreľý živý potlesk, povzniesie človeka viac, ako pozeráť sa v televízii na výkony vzdialených umelcov. Práve pre tieto pocity majú zmysel takéto podujatia pre amatérov.

Pripraviť kultúrnu akciu s desiatkami účinkujúcich s nasledovným pohostením účastníkov, je pre malú obec určite veľmi náročné. Môžeme len obdivovať svojich susedov a dať za príklad spoluprácu zaujatých kultúrnych pracovníkov, farnosti a vedenia obce. Výsledkom môže potom byť aj takéto príjemné nedeľné popoludnie, ktoré by som dopriala vám všetkým.

Helena Vancová